

การสังเกตคำที่มาจาก ภาษาบาลี สันสกฤต เขมร และอื่นๆ

คนไทยมีเอกลักษณ์ประจำชาติอยู่ประการหนึ่งคือ มีความใจกว้าง โอบอ้อมอารีดังนั้นทำให้ชาวต่างชาติที่มาติดต่อคบค้ากับคนไทยมีทัศนคติที่ดีต่อคนไทยและมีการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมด้านต่างๆ ตลอดจนด้านภาษา คนไทยก็เปิดกว้างรับเอาภาษาของชนชาติต่างๆ มามาก จนบางครั้งก็กลืนเป็นคำไทย บางคำก็พอสืบต้นตอได้ว่ามาจากภาษาใด ดังนั้นการศึกษาที่มาของคำต่างประเทศที่อยู่ในภาษาไทย จะทำให้เราทราบถึงพัฒนาการของภาษาไทยในอีกแง่มุมหนึ่ง

สาเหตุที่มีการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย

1. เกิดจากความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านที่มีอาณาเขตใกล้เคียงกัน เช่น มอญ เขมร จีน มลายู
2. เกิดจากการติดต่อค้าขายกัน เช่น จีน โปรตุเกส มลายู อังกฤษ ฝรั่งเศส สเปน
3. เกิดจากความสัมพันธ์ทางการทูต
4. เกิดจากความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมและศาสนา เช่น วัฒนธรรมอินเดีย เขมร จีน ศาสนาพราหมณ์ ศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม
5. เกิดจากความเจริญทางด้านการศึกษา เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น

การยืมคำภาษาบาลีและสันสกฤต

ภาษาบาลีและสันสกฤตที่ใช้อยู่ในภาษาไทย มีที่ใช้ดังนี้

1. ศัพท์ที่เกี่ยวกับศาสนา เช่น ศาสนาพุทธใช้ภาษาบาลี ศาสนาพราหมณ์ใช้ภาษาสันสกฤต เช่น ธรรม ศาสดา อนิจจัง ทุกข์ อนัตตา พรมาตมัน นิพพาน ไกรวัล
2. ชื่อและนามสกุลคนไทยส่วนใหญ่ในปัจจุบันมักใช้ภาษาบาลีสันสกฤต เช่น อานันท์ สมัคร ทักษิณ วรณพร สุทธิภา ประภัสสร
3. ศัพท์ในวรรณคดี เช่น รามายณะ รามเกียรติ์ มหาภารตยุทธ
4. ใช้ในคำราชาศัพท์ ศัพท์สุภาพโดยทั่วไป เช่น พระโอบุชู้ พระบรมราชาโชวาท ครรรภ์ ศีรษะ
5. ใช้ในศัพท์วิชาการ เช่น ประชามติ ญาติติ บัณฑิตบุคคล สวรรค์ถะ เอกภาพ ปรพากษ์ สัพพจน์

หลักสังเกตภาษาบาลีและสันสกฤต

บาลี	สันสกฤต
1. ใช้สระ อะ อา อิ อี อุ อู เอ โอ เช่น อริยะ สาระ อีสี่ อุตุ เสล เมลี้	1. ใช้สระอะ อา อิ อี อุ อู เอ โอ และเพิ่ม ฤ ฤา ฌ ฎ ฏ ไอ เอา เช่น ฤษี ฤดู กฤษณ์ ไมตรี ไพศาล เมลี้
2. ใช้ ส เช่น สาสนา ลิสสะ สันติ วิสาสะ สาลา ลีรี ลีสะ	2. ใช้ ศ ษ เช่น ศาสนา ศิษย์ ศานติ พิศวาส สาลา ศีรษะ
3. ใช้ ฟ เช่น จุฬ่า กิฬ่า ปีฬ ครุฬ	3. ใช้ ท เช่น จุฬาทา กรีฬาทา ปีฬาทา ครุฬาทา

บาลี	สันสกฤต
4. ใช้พยัญชนะเรียงพยางค์ เช่น กริยา สามี ฐาน ถาวร ปทุม เปม ปิยะ ปฐุม ปชา	4. ใช้อักษรควบกล้ำ เช่น กริยา สวามี สถาน สถาวร ปัทมะ เปรม ปรียะ ประถม ประชา
5. ใช้พยัญชนะสะกดและตัวตามตัวเดียวกัน เช่น ธัมม กัมม มัคค สัคค สัพพ วัณณ	5. ใช้ตัว รร แทน ร (ร เหนือ) เช่น ธรรม กรรม มรรค สวรรณ สรรพ วรณ
6. มีหลักตัวสะกดตัวตามที่แน่นอน	6. ไม่มีหลักตัวสะกดตัวตาม

หลักตัวสะกดตัวตามสำหรับสังเกตคำที่มาจากภาษาบาลีมีดังนี้

วรรณ	พยัญชนะแหวที่				
	1	2	3	4	5
วรรณ กะ กัณทชะ	ก	ข	ค	ฌ	ง
วรรณ จะ ตาลุชะ	จ	ฉ	ช	ฌ	ญ
วรรณ ฐะ มุททชะ	ฎ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ
วรรณ ตะ ทันตชะ	ต	ถ	ท	ธ	น
วรรณ ปะ โกฎุชะ	ป	ฝ	พ	ภ	ม
เศษวรรณ	ย ร	ร ว	(ศ ษ)	ส	ห พ

นักเรียนต้องท่องให้ได้ ท่องว่า

กะ ชะ - คะ ฌะ งะ
 จะ ฉะ - ชะ ฌะ ญะ
 ฎะ ฐะ - ฑะ ฒะ ณะ
 ตะ ถะ - ทะ ธะ นะ
 ปะ ฝะ - พะ ภะ มะ

ยาย เรา เล่า ว่า เสือ หาย เพ็อะ เอะ

6.1 พยัญชนะแหวที่ 1 เป็นตัวสะกด ตามด้วยพยัญชนะแหวที่ 1, 2 เช่น

อุกกาบาด สักกะ สักการะ จักกะ ภิกขุ จักขุ รุกชะ ทุกข์
 สัจจะ ปัจจัย มัจจุ ปัจจุบัน มัจฉา ปุจฉา อิจฉา อัจฉรา
 วัฏฏะ(วัฏ) ทิฏฐิ(ทิจฺฐิ) รัฏฐ(รัฏฐ) อัมมฐ(อัมม) อัมมฐิ(อัมม) อิมมฐิ(อิมม)
 สัตตะ อัตตา เมตตา รัตตะ อัตถ์ หัตถ์ อัตถิ หัตถิ
 กัปป (กัปป) สิปปะ บุพผา บัพผาสะ

6.2 พยัญชนะแหวที่ 3 เป็นตัวสะกด ตามด้วยพยัญชนะแหวที่ 3, 4 เช่น

อัคคะ อคคิ มัคคะ สัคคะ พยัคฆ์ อุกโขส
 วิชชา เวชชา วิชชุ วัชชะ อชฌมาสัย อูปชฌาย์

วุฒฺหิ(วุฒฺหิ)	อฺหฺม(อฺหฺม)	วฺฒฺน (วฺฒฺน)				
สฺหฺทหะ	สมุทท	สฺหฺทหิ	ลฺหฺทหิ	พุทท	อิทหิ	สุทหิ
ทฺหฺพี	ทฺหฺพะ	ลฺหฺพะ	คฺหฺภ			

6.3 พยัญชนะแถวที่ 5 เป็นตัวสะกด ตามด้วยพยัญชนะแถว 1-5 ในวรรคเดียวกัน เช่น

สังกร	อังกูร	สังข์	สังขาร	สงฆ์	ชงฆ์	อังการ
สฺญญา	กฺญญา	กฺญชฺร	สฺญจฺร	ปฺญจะ	นุญญ	
กฺณทล	มฺณทล	สฺณฐฺน	กฺณฐฺ	กฺณท	เกณท	
สันติ	สันถน	สันถาร	สนทนา	นันท		
คฺมภีร	กฺมภีล	กฺมพล	กฺมปนาท	สฺมผัส		

6.4 ตัว ย ตามด้วย ย ล ตามด้วย ล ส ตามด้วย ส เช่น

อฺยยกา (อฺยกา)		อฺยยิกา	อฺยยยาน			
บัลลังก์	จูลล	กัลละ	วัลลภ			
อิสสระ (อิสระ)		อิสสระยะ(อิสระยะ)	อฺสสะ	มฺสสุ	อฺสสาสะ	ปฺสสาสะ
พัสสะ	หฺสสะ	ลิสสะ	อิสสา	รฺสสะ	อฺสสุ	

การนำภาษาบาลีและสันสกฤตมาใช้ บางครั้งเราก็ใช้ทั้งสองคำในความหมายเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน เช่น

คำที่มาจากภาษาบาลี	คำที่มาจากสันสกฤต	ใช้ในความหมายว่า
อิทธิ	ฤทธิ	อำนาจศักดิ์สิทธิ์
สิงคาร	ศฤงคาร	สิ่งให้เกิดความรัก
ดิณ	ตฤณ	หญ้า
อิสสระยะ	ไอศวรรย	ความเป็นใหญ่
เวชช	แพทย	แพทย์
วุฒิ	พฤฒิ	ความเจริญ, ภูมิรู้
อุตุ	ฤตุ	เวลาตามกำหนด
รุกข์	พฤกษ์	ต้นไม้
อฺคค	อฺคร	เลิศ, ยอด
สฺจจะ	สฺตย	ความซื่อ
อฺคคิ	อฺคนี	ไฟ
วิชา	วิทฺยา	ความรู้
ปฺญญา	ปฺรชฺญา	ความรอบรู้

บางครั้งไทยรับมาใช้ทั้งสองภาษา แต่ใช้ในความหมายที่ต่างกัน เช่น

อัศจรรย์ (บาลี)	- เก่งกาจ น่าพิศวง
อัศจรรย์ (สันสกฤต)	- น่าพิศวง
กีฬา (ป)	- การแข่งขัน การออกกำลังกาย การแข่งขันประเภทลาน
กรีฑา (ส)	- การแข่งขันประเภทลู่วิ่ง
เขต (ป)	- กำหนดแดน,ขอบ
เกษตร (ส)	- การเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์
ฐาน (ป)	- ที่ตั้ง,ที่รองรับ
สถาน (ส)	- ที่ตั้ง,ประการ
สถานะ (ส)	- ความเป็นไป,ความเป็นอยู่

บางครั้งไทยเลือกรับจากบาลี หรือ สันสกฤต ภาษาใดภาษาหนึ่งที่เหมาะกับลิ้นและหูของคนไทย และเมื่อนำมาใช้บางคำอาจเปลี่ยนเสียงไปจากเดิมบ้าง เช่น

คำ	มาจากภาษา	ความหมาย
อาสาฬະ	(ป)	เดือนแปด
สักกะ	(ป)	พระอินทร์
อาชยาน	(ส)	การเล่าเรื่อง
เวร	(ป)	ความพยาบาท
ศุกร์	(ส)	วันศุกร์
ตรรก	(ส)	ความคิด
ขณะ	(ป)	ชั่วเวลา
เกษียร	(ส)	น้ำนม
จักษุ	(ส)	ตา
ปักษ์	(ส)	ฝ้าย ส่วน
ขรรค์	(ส-ขทค,ป-ขคค)	อาวุธสองคม
วรรค	(ส)	ตอไม้ ส่วน
สรรรค์	(ส)	การสร้าง
อาทิตย์	(ส)	ตะวัน
ปัจจุบัน	(ป)	เวลาเดี๋ยวนี้

คำบางคำเปลี่ยนความหมายไปจากความหมายเดิม เช่น

	ความหมายปัจจุบัน	ความหมายเดิม
สมานย์	ชั่วช้า	ปกติ,ธรรมดา
สาธารณ์	ชั่วช้า	ทั่วไป

ประณาม	ตำหนิติเตียน	น้อมไหว้
วิตถาร	จิตผิดปกติ	ละเอียดแจ่มแจ้ง
พิสดาร	แปลกประหลาด	ละเอียดแจ่มแจ้ง, สวยงาม
เวทนา	รู้สึกเห็นใจ	ความรู้สึก
สัญญา	การให้คำมั่น	การจำได้หมายรู้
ปรัชญา	วิชาว่าด้วยความคิด	ความรู้

ภาษาเขมรในภาษาไทย

1. ส่วนมากมักใช้เป็นคำราชาศัพท์ เช่น เสวย เชนย ถวาย ขนง โปรด ตรัส เสด็จ ดำเนิน ทรงผนวช ประชวร บรรทม ถ้ามรงค์ ประทับ เพลลา กันแสง สรง ฯลฯ
2. คำเขมรที่ใช้ในคำสามัญทั่วไป เช่น กระป๋อง กระบาล โดนด โขมด จมูก เสนียด เพนียด ตำบล ถนน จังหวัด ทำเนียบ ลำเนา ชุมนุ่ม ชมรม ฯลฯ
3. คำเขมร ที่เป็นคำโดดคล้ายกับภาษาไทย จนเราเองลืมไป คิดว่าเป็นคำไทย แต่มีที่สังเกตได้ว่าเป็นคำเขมร เพราะต้องแปลความหมายก่อนจึงจะเข้าใจ เช่น แขน-ดวงจันทร์ บาย-ข้าว เมล-มอง ศก-ผม ฯลฯ

สาเหตุที่ทำให้ภาษาเขมรเข้ามาปะปนในภาษาไทย

ภาษาเขมรเข้าสู่ภาษาไทยเพราะมีความสัมพันธ์ทางการปกครอง และถิ่นฐานที่อยู่ แต่เดิมดินแดนสุวรรณภูมินี้เป็นที่อยู่ของพวกมอญ ละว้า และเขมร เมื่อไทยอพยพมาสู่ดินแดนสุวรรณภูมิแห่งนี้จึงต้องอยู่ในความปกครองของขอมหรือเขมร ทำให้ต้องรับภาษาและวัฒนธรรมของขอมมาใช้ด้วยเพราะเห็นว่าขอมหรือเขมรเจริญกว่า จึงรับภาษาเขมรมาใช้ในรูปคำราชาศัพท์ และคำที่ใช้ในการประพันธ์

ข้อสังเกตคำที่มาจากภาษาเขมร

1. มักสะกดด้วยพยัญชนะ จ ญ ร ล ส เช่น

เฝ้า็จ	เสด็จ	เสร์็จ	โสรจสรง	ตรวจ	ฝัจญ
ผจญ	เจรญ	ผเชญ	บำเพ็ญ	ตระการ	
ระเมียร	เมล	กำนัล	ตำบล	ตรัส	กบาล
กั้วล	ควาญ	ทูล	กำธร	กำนล	กำราล
สรรเสริญ	อัญขยม	อัญเชิญ			

2. เป็นศัพท์พยางค์เดียวที่ต้องแปลความหมาย

แขน	เพ็ญ	ศอ	เรียม	เนา	ดล
ได	ศก	เมล	จาร	ทูล	แด
ควร	จง	จอง	อวย	แมก	แสะ
มาศ	ทอ (ด่า)	กาจ	เฌอ	สบ	สรร เทา (ไป)

3. เป็นศัพท์ที่ใช้พยัญชนะควบกล้ำ อักษรนำ

สนาม	ไผท	ขนง	ผอบ	สนุก	ไถง
แกง	เชนย	เสด็จ	พนม	ขนน	มนิมนา
แสดง	สไบ	สบง	ชไม	ฉนวน	เฉนียน
พเยี่ย	ขม้ง	ถนน	เขม่า	ขจี	
ขยอก	แสวง	เสน่ง	ฉบั้ง	เฉลียง	สดับ
สนับเพลา	โขมด	ฉลอง	สดำ	โชนด	เฉเวียน

เฉลา	สลา	เสียด	ฉบับ	สังกัด	ทรวง
กราบ	ทวง	กริ้ว	ตรง	ตระโมจ	โปรด
ตะโปม	เพลิง	ประนม	กระยา	ประดุจ	ผลาญ
ขลาด	ขลั่ง	เส่นง	โชน	เขลา	ผกา
ประกายพริก	ชมอง	ฉนำ	ไพโร	ไพล	ฉะเชิงเทรา
เพราะ	สรวม	สงบ	สงวน	ถนิม	

4. มักแผลงคำได้ เช่น

แผลง ข เป็น กระ

ขจาย	-	กระจาย	ขจอก	-	กระจอก	แชส	-	กระแชส
ขทง	-	กระทง	ขดาน	-	กระดาน	ขจัด	-	กระจัด
ขม่อม	-	กระหม่อม	ขโดง	-	กระโดง	เขทย	-	กระเขทย

แผลง ผ เป็น ประ – บรร

ผจง	-	ประจง,บรรจง	ผจบ	-	ประจบ,บรรจบ
ผทม	-	ประทม,บรรทม	ผสาน	-	ประสาน,บรรสาน
ผสม	-	ประสม,บรรสม	ผสบ	-	ประสบ
ผเชิญ	-	ประเชิญ	ผดุง	-	ประดุง
ผลาญ	-	ผลาญ,ประลาญ	ผก	-	แผนก
ผทับ	-	ประทับ	ผติม	-	ประติม
ผชুম	-	ประชুম	ผจาน	-	ประจาน
ผเดียง	-	ประเดียง	ผกาย	-	ประกาย

แผลง เป็น บัง บำ บัน

	บัง		บำ		บัน			
ผเชิญ	-	บังเชิญ	บวง	-	บำบวง	เหิน	-	บันเหิน
ควร	-	บังควร	เพ็ญ	-	บำเพ็ญ	เดิน	-	บันเดิน
คม	-	บังคม	ปราบ	-	บำปราบ	ลือ	-	บันลือ
เกิด	-	บังเกิด	เปรอ	-	บำเปรอ	โดย	-	บันโดย
คับ	-	บังคับ	บัด	-	บำบัด	ตาล	-	บันตาล
ปราศ	-	บำปราศ	ปรุง	-	บำปรุง			

แผลง เป็น ๐

เกตา	-	กำเตา	ขลั่ง	-	กำลั่ง	จง	-	จำนง
แหง	-	กำแหง	อวย	-	อำนวย	เถกิง	-	ตำเถกิง
ถกถ	-	ตำถก	อาจ	-	อำนาจ	เถลิง	-	ตำเถลิง
ขจร	-	กำจร	สรวล	-	ส่ำรวล	เสวย	-	สั้งเวย

ถวาย	-	ตั้งถวาย	ฉัน	-	จ้งหัน	กราบ	-	กำราบ
เสร็จ	-	สำเร็จ	ตรัส	-	ดำรัส	ตรี	-	ดำริ
ตรวจ	-	ตำรวจ	ตรง	-	ดำรง	ตรีบ	-	ดำรับ
ตี	-	ตำหนี	ชาญ	-	ชำนาญ	พัก	-	พำนัก
ทะลาย	-	ทำลาย	เทียบ	-	ทำเนียบ	ทูล	-	ทำนูล
ทรง	-	ธำมรงค์						

ภาษาจีนในภาษาไทย

ส่วนใหญ่ภาษาจีนที่ไทยนำมาใช้มักจะเป็นชื่ออาหาร รองลงไปก็เป็นชื่อที่ใช้ในการค้า ชื่อคน ภาษาจีนจัดเป็นภาษาคำโดดเช่นเดียวกับภาษาไทย นั่นคือคำส่วนมากมักเป็นพยางค์เดียว การเรียงลำดับในประโยคมักขึ้นต้นด้วยประธาน ตามด้วยกริยาและกรรม มีลักษณนาม มีเสียงวรรณยุกต์ คำคำเดียวมีหลายความหมาย และมีการใช้คำซ้ำเหมือนกัน ต่างกันแต่วิธีขยายคำหรือข้อความ เพราะว่าภาษาไทยให้คำขยายอยู่หลังคำที่ถูกขยาย แต่ภาษาจีนให้คำขยายอยู่หน้าคำที่ถูกขยาย

การใช้คำภาษาจีนในภาษาไทย จีนใช้ภาษาหลายภาษา แต่ที่เข้ามาปะปนภาษาไทยมากที่สุดคือ ภาษาจีนแต้จิ๋ว ซึ่งเป็นภาษาถิ่นของคนจีนแถบซัวเถา คำที่รับมาใช้ส่วนใหญ่เกี่ยวกับอาหารการกิน คำที่ใช้ในวงการค้าและธุรกิจ และคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันบ่อยๆ

สาเหตุที่ภาษาจีนเข้ามาปะปนในภาษาไทยคือ เชื้อสายและการค้าขาย เพราะมีคนจีนเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก มีความผูกพันกันในด้านการทำงาน การค้าขายจึงรับภาษาจีนมาใช้ ในภาษาไทยจำนวนมาก ไทยรับภาษาจีนมาใช้โดยการทับศัพท์ ซึ่งเสียงอาจจะเพี้ยนจากภาษาเดิมไปบ้าง

ตัวอย่างคำภาษาจีนที่ใช้ในภาษาไทย

เกาลัด	แก้ง	กงเต็ก, กงเต๊ก	กงสี่	ก๊วน	ก๊ก	เก๊าอี้
เกี้ยว	ก๊วย	กวยจั๊บ	กวยจี้	ก๊วยเตี่ยว	เกี้ยะ	
เล็อกุยเฮง	กางเกงขาก๊วย	กอล็อยะ	กะลอลี้	กาน้ำ (ลูกไม้คล้ายสมอ)		
กะหล่ำ	กั้งฉิน	กุนเชียง	กวยซ่าย	กุนซ้อ		
ซิ่นฉ่าย	เซ่ง	เซียม	ชิม	จั้ง	เจ็ง	
เจ้ง	เจ้า	เจี้ยน	โจ๊ก	เจ๊ก	เจ	
จับกัง	จับฉ่าย	จับเจี้ยว (หม้อดินเล็ก ๆ มีพวยจับ)				
ขนมจ้าง	จิ้มก้อง (จิ้นกั้ง) (การให้ของกำนัล)		แฉ	ฉาง		
ฉือก๊วย	ฉ่ง	แซบ๊วย	ซา	แซยิด	ซวย	
แซ่	ซี้ซั่ว	เซียมซี	ซินแซ	ซุฮก	ซุเอี้ย	
เซ้ง	ซ้อว	เซ็งลี่	โต๊โฝ	ตั่วโฝ	โต๊กั้ง	
เต้าเจี้ยว	เต้าหู้	เต้าฮวย	เต้าทึง	เต้าส่วน	เต็ง	
โรงเตี๊ยม	โต๊ะ	เตียง	ตง	ตุ้	ตุ๋น	
ตุ๋น	ตงฉิน	ตะหลิว	บะหมี่	บะฉ้อ	บ๊วย	
ปู้ย	ปู้งกี	แป๊ะชะ	โป๊ะ	แป๊ะ	โป๊ยเซียน	
เปาะเปี๊ยะ	เป่าซ้อ	เปี้ยะ				
ผ่ำผวย	โพย	โพงพวง	หมึก	หมวย	หมวยเกี้ยะ	
หยวน	ลั่นจี้	ล่าต้า	เสี้ย	โสหุ่ย	ห้าง	หวย
หุ๋น	หุน	โถเลี้ยง	อั้งโล่	อาโก	ล่ำปั้ง	

หลักสังเกตคำที่มาจากภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษมีลักษณะโครงสร้างทางภาษาแตกต่างจากภาษาไทย เพราะว่าภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด แต่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีวิภัติปัจจัย คือมีพยางค์ที่นำมาประกอบท้ายศัพท์ เพื่อให้รู้หน้าที่และความเกี่ยวข้องของคำในประโยค

การใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทย

1. ลากเข้าความ เป็นวิธีการของคนสมัยก่อน ที่ยังไม่คุ้นเคยกับภาษาอังกฤษนัก จึงลากเสียงและความหมายเข้าหาเสียงที่ตนคุ้นเคย เช่น

Court shoes	คัตชู	Coffee	กาแฟ	Uniform	ยูนิฟอร์ม
Lemonade	น้ำมะเน็ด	Croton	โกสน	Bradley	ปลัดเล

2. การเปลี่ยนเสียงและคำให้สะกดในการออกเสียงภาษาไทย เช่น

England	อังกฤษ	Boat	เรือบด	France	ฝรั่งเศส
Goal	โก	Statistic	สถิติ	Pipe	เป๊ป
Raj Pattern	แบบหลวง ราชปะแตน			Cook	ก๊วก
Civilize	ซิวิลไลซ์				

3. การทับศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยภาษาไทย เช่น

Shirt	เชิ้ต	Taxi	แท็กซี่	Suit	สูท
Bonus	โบนัส	Lipstick	ลิปสติก	Pump	ปั้ม
Team	ทีม	Battery	แบตเตอรี่	Ice cream	ไอศกรีม

4. การบัญญัติศัพท์ขึ้นใช้ในวงการต่างๆ เช่น

Revolution	ปฏิวัติ	Experience	ประสบการณ์	Reform	ปฏิรูป
Television	โทรทัศน์	Engineer	วิศวกร	Club	สโมสร

5. การตัดคำ หมายความว่า คำภาษาอังกฤษมีหลายพยางค์ ไทยนำมาใช้โดยการตัดบางพยางค์ออกทำให้คำสั้นลงแต่ยังได้ความเหมือนเดิม เช่น

Kilometre, Kilogramme	กิโล	Basketball	บาส	Double	เบิ้ล
Football	บอล	Microphone	ไมค์	Psychology	ไซโค

สาเหตุที่ทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามาปะปนกับภาษาไทย เพราะการเข้ามาเจริญสัมพันธไมตรี มาค้าขาย การเผยแพร่วิทยาการความรู้การศึกษาต่างๆ การเผยแพร่ศาสนา การเข้ามาแสวงหาอาณานิคมทางประเทศตะวันออก

ตัวอย่างคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 2

ภาษาชวา-มลายูในภาษาไทย

นอกจากนี้ยังมีอีกหลายภาษาที่เข้ามาปะปนกับภาษาไทย เช่น ภาษาชวา-มลายู เข้ามาสู่ภาษาไทยเพราะการมีสัมพันธไมตรีต่อกัน มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมประเพณี การค้าขาย และงานทางด้านวรรณคดี

ตัวอย่างคำที่มาจากภาษาชวา-มลายู เช่น

ฆ้อง (gong)	ประทัด (ม) Petas	ลองกอง	ล้างสาด	ละไม(มะไฟ)
ละมุด	จำปาตะ (ขนุน)	ทุเรียน	เงาะ	โกดัง
กาหยู (มะม่วงหิมพานต์)	น้อยหน้า		มังคุด	ลูกสละ
ลาไล (ไลลา ไปมา เยื้องกราย)	ปาเต๊ะ			
กาหลา (เหมือนดอกไม้)	พันตู (สู้รบ)		หลุมพี (ระกำ)	สตูล (กระท้อน)
สลัดตัน	แบหลา (การฆ่าตัวตายตามสามี)		แดหวา (เทวา)	บุหงา (ดอกไม้)
สังคตา (พ่อ)	กิดาหยัน (มหาดเล็ก)	สะตาทัน (สวนดอกไม้)		
โนรี (นกแก้ว)	สะการะตารา (ดอกกรรณิการ)		กระหนุง (ภูเขาสูง)	
บุหงารำไป	ใส่รง (ม) Sarong Sorung		สะการะ (ดอกไม้)	
บุหร่ง (นก)	ยิวา (ดวงใจ)	ระเด่น (โอรส ธิดาของกษัตริย์เมืองใหญ่)		
บุหลัน (พระจันทร์)	อิเหนา (ชายหนุ่ม, พระยูปราชา)			
กะหลาป่า (ชื่อเมืองในเกาะชวา)	ระตู (เจ้าเมืองน้อย)		ยาหยัง (ชนะศัตรู)	
ละจิด (ฟ้า, ชั้นเทวดา)	ละลัด (แมลงวัน)		ลูสา (วันมะรืน)	
ซ่าหริ่ม (ขนม)	ตุนาหัง (คู่มั่น)		ยาหยี (น้อง, ที่รัก)	
ยาหัด (ข้าว, ไม้ตี, หยาบ)	สาหรี (น่ารัก, ดี)		วินันตู (น้องเขย)	
กอลละ, โกลละ (Koleke ม.)	เรือประมง	บั้นเหน่ง (เข็มขัด)ช.	กำยาน (Kameyan ม.)	

ภาษาญี่ปุ่นในภาษาไทย

คำยืมจากภาษาญี่ปุ่นซึ่งมีที่ใช้อยู่ในภาษาไทย เช่น

คำยืมจากภาษาญี่ปุ่น

กิโมโน

เกอิชา

คามิกาเซ่

คาราเต้

เคนโด้

ชามูไร

ซูโม

ปิยาม่า

ยูโด

โยชิวารา

ยิวยิตสู

สาเกะ, สาเก

สุกี้ยากี้

ปิ่นโต

กำมะลอ

หัทชะม้า

คำแปล

เสื้อชุดประจำชาติญี่ปุ่น

หญิงต้อนรับ หญิงให้บริการ

ทหารหน่วยกล้าตายของญี่ปุ่น

ศิลปะการต่อสู้ด้วยสันหรือนิ้วมือ

ศิลปะการต่อสู้ด้วยไม้

ทหารอาชีพ เดิมพวกนี้ใช้มีดดาบเป็นอาวุธ

มวยปล้ำ

เสื้อคลุมแบบญี่ปุ่น

วิชาการต่อสู้ป้องกันตัวแบบหนึ่ง

วิชาการต่อสู้ป้องกันตัวแบบหนึ่ง

วิชายืดหยุ่นป้องกันตัวอีกแบบหนึ่ง

สุรากลั่นจากข้าว ประมาณ 11-14 ดีกรี

ชื่ออาหารชนิดหนึ่ง

ภาชนะใส่อาหาร

การลงรักแบบญี่ปุ่น

ผ้าถุงคล้ายผ้าขาวม้า

ภาษาโปรตุเกสในภาษาไทย

คำยืมจากภาษาโปรตุเกสที่เข้ามาใช้ในภาษาไทย เช่น

ภาษาโปรตุเกส	คำแปล	ภาษาโปรตุเกส	คำแปล
กะละแม	ขนมชนิดหนึ่ง	กัมประโด	ผู้ซื้อ
กะละมัง	ภาชนะใส่ของ	กระจับปิ้ง	เครื่องปิดบังอวัยวะเพศ
จับปิ้ง	กระจับปิ้ง	บาทหลวง	นักบวชในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก
ปัง	ขนมชนิดหนึ่ง		
เลหลัง	ขายทอดตลาด	ปิ่นโต	ภาชนะใส่ของ
สบู	ครีมฟอกตัว	หลา	มาตราส่วนความยาว
เหรียญ	โลหะกลมแบน	กระดาศ (กราดัส)	

ภาษาฝรั่งเศสในภาษาไทย

คำยืมจากภาษาฝรั่งเศสที่เข้ามาใช้อยู่ในภาษาไทย เช่น

ภาษาฝรั่งเศส	คำแปล	ภาษาฝรั่งเศส	คำแปล
กะปิตัน	นายเรือ	กิโกล	จำนวนพัน
โก้โก้	สวยเข้าที่จนอวดได้	กรัม	หน่วยน้ำหนักชนิดหนึ่ง
กงสุล	พนักงานดูแลผลประโยชน์ของรัฐบาล	ข้าวแฝ่	กาแฟ
บูเกต์	ช่อดอกไม้	คิว	การเรียงลำดับก่อนหลัง
ปาร์เกต์	ไม้อัดพื้น	ไซเฟอร์	คนขับรถยนต์
รูจ	สีทาปากแถม	บุฟเฟต์	อาหารที่บริการตัวเอง
มองซิเออร์	นาย (คำนำหน้าชื่อ)	เมตร	มาตราวัดความยาว
กูฎไต้	เสื่อ	ลิตร	มาตราวัดปริมาณหนึ่ง
คาเฟ่	กาแฟ	เรสเตอร์รองต์	ภัตตาคาร
ครัวซองท์	ขนมชนิดหนึ่ง	บาทหลวง	นักบวชศาสนาคริสต์
โซบองต์	ขนมชนิดหนึ่ง	เมอแรง	ขนมชนิดหนึ่ง
บูเซ่	ขนมชนิดหนึ่ง		

คำภาษาเปอร์เซียในภาษาไทย เช่น

กากี	จาก Khak (ขาก) ฝุ่นหรือดิน
กาหลิบ	ผู้ประกาศศาสนาอิสลาม
กุหลาบ	น้ำดอกไม้เทศ (Gulab) กุหลาบ
เกด	ลูกเกด หรือองุ่นแห้ง
เข็มخاب	ชื่อผ้า (Kamkhab)
คาราวาน	กองคาราวาน (Karwan)
ซุกชี	ฐานพระประธาน (Sugh jay)
บันหย่า	เรือนที่มีหลังคาเอนเข้าหาได้ทั้ง 4 ด้าน ไม่มีหน้าจั่ว
ตาด	ผ้าไหมปักเงินหรือทองแดง (Tash)
ตรา	เครื่องหมาย (Tera)
ตราซุ	เครื่องชั่ง (Tarazu)
บัดตรี	เชื่อมโลหะ (มลายูใช้ Paateri)
ปสาน	ตลาดนัด (Bazar)
ฝรั่ง	ชาวเปอร์เซียเรียกพวกเขาว่า "Farangi" (ฝรั่ง)
ย่ำมะหวด	ชื่อผ้าขนสัตว์ชนิดบาง (Jamahwar)
ยี่หระ	จากคำ (Zira) ทมิฬ (Jira)
เยียบับ	ผ้าทอยกดอกเงินหรือทอง (Zarbuft)
ราชาวดี	พลอยสีฟ้า หรือการลงยา (Lajaward)
สร้ง	คนงานในเรือ มลายูใช้สะแหร่ง (Serang)
สนม	หญิงฝ่ายใน (Zananah)
สั๊กหลาด	มลายูใช้ สักแหลด (Sakhlal)
ส่าน	ผ้าคลุมกาย หรือคลุมหน้า
สุหร่าย	คนโทน้ำคอแคบ
องุ่น	ผลไม้

ภาษาอาหรับในภาษาไทย

กะลาสี	จาก “เคาะลาซี” มลายูใช้ คลาสี (Khelasi)
กะไหล่	จาก Gil-ai ทมิฬ (Kalayi)
กันหยั่น	มีดปลายแหลมสองคม (Khanjar) เปอร์เซียใช้รูปเดียวกัน
การบูร	อาหรับใช้ Kafu หรือ Kaphu แล้วอังกฤษใช้ Camphor ส่วนมลายูใช้ Kapur (กาบูร) เนื่องจากการบูรเป็นเครื่องยาที่มีกำเนิดในจีน ญี่ปุ่น และได้หวน “การบูร” จึงจะนำมาจาก Kapur ของมลายูมากกว่า Kafu ของอาหรับเพราะพ่อค้าอาหรับอาจได้ Kafu ไปจาก Kabur ของมลายูก็ได้
โกหฺร่าน	จากคำ Koran หรือมหากุรอาน (พระคัมภีร์ ศาสนาอิสลาม)
ขันที	คำอาหรับ “เคาะลี”
บัตหล่า	อาหรับ “บัตละฮฺ” ผ้าไหมที่ปักยกเงินแล่งทองแล่ง
ฝิ่น	อาหรับ Afyun (อัฟยูน) ชาวอินเดียออกเสียงเพี้ยนเป็นอะพิน แล้วไทยใช้ฝิ่น
ระย้า	จาก Rajam (เรอะยัม) มลายูรับจากอาหรับ
สลาม	คำอวยพร มลายูใช้ (Salam)
หญ้าฝรั่น	อาหรับ Zafaran อังกฤษ Saffron
อักเสบ	อาหรับ Azab
อัตลัด	ผ้าต่วน มาจาก อัฏลัด (Ztlas)
อำพัน	อาหรับ Ambar, มลายู ใช้ อำพัน เช่นกัน

ข้อสอบเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ ชุดที่ 1

1. ข้อความตอนใดมีคำยืมภาษาต่างประเทศน้อยที่สุด (มี.ค.42)

- (1) เมื่อพูดกับบุคคลที่เรายกย่อง
- (2) ต้องเลือกใช้คำพูดที่สุภาพ แสดงว่าให้เกียรติ
- (3) เมื่อพูดกับผู้มีฐานะทางสังคมเท่าๆ กัน
- (4) อาจใช้คำแสดงความเป็นกันเองได้

1. ตอนที่ 1	2. ตอนที่ 2
3. ตอนที่ 3	4. ตอนที่ 4

2. ข้อใดไม่มีคำยืมจากภาษาต่างประเทศ (ต.ค.42)

1. พ่อแม่ควรสอนลูกว่ายาเสพติดและเครื่องดื่มมีนเมาเผยแพร่กันอย่างไร
2. การยกตัวอย่างจากรายการโทรทัศน์เพื่อสอนให้ลูกเข้าใจอันตรายเป็นวิธีที่ดี
3. ในกรณีที่ลูกอายุต่ำกว่า 10 ขวบ พ่อแม่ควรอธิบายสั้นๆ ให้เข้าใจง่าย
4. ถ้าสอนอะไรยาวๆ เกี่ยวกับสิ่งที่เด็กไม่รู้จัก เด็กจะเบื่อและสับสน

3. คำประพันธ์ข้อใดมีคำยืมจากภาษาบาลีสันสกฤตน้อยที่สุด (ต.ค.42)

1. พระแต่งองค์เป็นพราหมณ์งามลออ	เอาเพลิงจ่อจุดเผาสำเภายนต์
2. สองพระองค์อันดำรงอยู่เยศ	กระเดื่องเดชเลิศลบจบสถาน
3. ชำระพักตร์หิบบสนุมาถูล้าง	เสร็จสำอางคลาไคลเหมือนใจหมาย
4. เมื่อพระองค์ยังทรงพระพิโรธ	ที่ไหนจะโปรดยกโทษให้

4. ข้อใดเป็นคำยืมทุกคำ (ต.ค.42)

1. จงกรม จงอาง จรณะ	2. ดรุณ ตรุษ ตฤณ
3. ทำเล ทำลาย ทำเนา	4. ไต้คู้ ไต้ฝุ่น ไตรเพท

5. ข้อความต่อไปนี้มีคำยืมภาษาเขมรและภาษาจีนกี่คำ (ต.ค.41)

ห้างสรรพสินค้าที่เพิ่งเปิดใหม่จำหน่ายสินค้ามีคุณภาพสูง เช่น เสื้อผ้า เครื่องใช้ เครื่องเรือนพวกตู้ โต๊ะ เก้าอี้ และนาฬิกาหลายยี่ห้อ ฉันอยากไปซื้อเสื้อสักตัวไว้ใส่แทนเสื้อตัวโปรดที่ใช้จนเก่าแล้ว

1. ภาษาเขมร 3 คำ ภาษาจีน 4 คำ	2. ภาษาเขมร 2 คำ ภาษาจีน 3 คำ
3. ภาษาเขมร 2 คำ ภาษาจีน 2 คำ	4. ภาษาเขมร 1 คำ ภาษาจีน 3 คำ

เฉลย

1. ตอบข้อ 1 มี 1 คำ คือบุคคล (บาลี) 2 สุภาพ (ป) เกียรติ (ส)
3 ฐานะ (ป) สังคม (ป,ส) 4. อาจ (ข) แสดง (ข)
2. ตอบข้อ 4 1. เสพย์ (ส) 2. โททัศน์ (ส) อันตราย วิธี (ป,ส)
3. กรณี (ป,ส) อธิบาย (ป)
3. ตอบข้อ 3 1 คำ คือ พักตร์ ชำระ (ข) สบู่ (โปรตุเกส)
4. ตอบข้อ 2 ตรุณ (ป,ส) ตรุษ (ข) ตฤณ (ส)
5. ตอบข้อ 2 เขมร 2 คำ คือ จำหน่าย โปรด จีน 3 คือ ห้าง แก้ว ยี่ห่อ (ตู้ และโต๊ะ ก็มาจากจีน)

แบบฝึกหัด การสังเกตคำยืม

1. ข้อความต่อไปนี้มีคำยืมจากภาษาบาลีสันสกฤตกี่คำ (มี.ค.43)

ไว้เป็นมหรสพขรื่อง	สุขสานดี
สำหรับราชสำราญ	เริ่มรัง
บำเพ็ญกุศลชาน	ประดิษฐ์ นันนา
เสนอเนตรมนุษย์ตั้ง	แต่หล้าเลอสรวงฯ
1. 6 คำ	2. 7 คำ
3. 8 คำ	4. 9 คำ

2. ข้อใดไม่มีคำยืมจากภาษาเขมร (มี.ค.43)

1. เสียงเสือกวางกลางเนินพนมวัน	ให้ห้วนห้วนวังเวงหวาดฤทัย
2. พวกแตกทัพคงกลับไปกราบทูล	เป็นเค้ามูลว่าเราคิดขบถ
3. ทิ้งผิวเมียแสนอนาถเพียงขาดใจ	สุดอาลัยแล้วก็อดกันโศกา
4. ไก่ป่าขันแจ้วอยู่แนวไพร	เขี่ยคู้ขุยไผ่เป็นถิ่นถิ่น

3. ข้อใดไม่มีคำที่มาจากภาษาเขมร (ต.ค.43)

1. จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เห็นความเห็นชอบ
2. คุณปู่ทำนกแก้วลายไทยงามไพจิตร
3. ให้รื่นเริงสุขสำราญเหมือนดอกไม้บานยามเช้า
4. เพลงลาวดำเนินทรายมีทำนองไพเราะอ่อนหวาน

4. ข้อใดไม่มีคำภาษาต่างประเทศ (มี.ค.44)

1. ถึงทวารโงมอกรอรถ	พร้อมกันหมดเดินเรียงเคียงไสว
2. ยุรยาตรเยื้องย่างเข้าข้างใน	ตึกนั้นใหญ่กว้างวีสูงสี่ชั้น
3. มีกระดูกคนตายทั้งชายหญิง	ประหลาดจริงหลากล้ำทำชันชัน
4. อีกระดุกคนโบราณที่นานครัน	ดูยืนย่นเหมือนดังเปรตสังเวชใจ

5. ข้อใดจำเป็นต้องใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ (มี.ค.44)
1. โรงพิมพ์ส่งงานพิมพ์มาให้ตรวจปฏิรูปที่สองแล้ว
 2. ห้างสรรพสินค้าที่เปิดใหม่มักจะมีของแถมแจกฟรีแก่ลูกค้า
 3. นักศึกษาที่เรียนได้เกรดเอหาวิชาในเทอมใดจะได้รับการยกเว้นค่าหน่วยกิตในเทอมต่อไป
 4. นักกีฬาวิลแชร์ของไทยได้เหรียญทองจากการแข่งขันกีฬาคนพิการที่ประเทศออสเตรเลีย
6. ข้อใดใช้คำภาษาต่างประเทศโดยไม่จำเป็น (ต.ค.44)
1. เวลาไปเที่ยวป่า ฉันชอบสวมกางเกงยีนและหมวกแก๊ป
 2. ขณะนี้น้ำมันเบนซินราคาแพงมาก อีกทั้งแก๊สก็กำลังขึ้นราคา
 3. พอถึงสนามหลวง คนขับรถเมล์เหยียบเบรกกะทันหันจนเราหัวคะมำ
 4. ที่ทำงานของฉันกำลังซ่อมลิฟต์ ที่ห้องทำงานก็ต้องซ่อมสวิตช์ไฟด้วย
7. ข้อใดไม่จำเป็นต้องใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ (มี.ค.45)
1. เขาคิดจะปลูกบ้านแบบบังกะโลสักหลังหนึ่ง
 2. เขาจับสลากได้เบอร์หนึ่ง จึงต้องพูดหน้าชั้นเป็นคนแรก
 3. นักศึกษาปีที่ 1 ซ้อมร้องเพลงเชียร์ทุุกเย็นตลอดเดือนนี้
 4. มหาวิทยาลัยจะจ่ายเงินเป็นเช็ค ถ้าจำนวนเงินเกิน 5,000 บาท
8. ข้อใดมีคำที่ไม่ได้มาจากภาษาต่างประเทศ (มี.ค.45)
1. พิธี มุกดา สบู่ ถนน
 2. ปิ่นโต บำรุง โกดัง บุหงา
 3. กระจา สบาย ปั้นหย้า กุหลาบ
 4. รสชาติ เวที สำเนียง ประสบ
9. ข้อความใดจำเป็นต้องใช้คำภาษาต่างประเทศ (ต.ค.45)
1. วันนี้สมศรีจะไปรับค่าสปอนเซอร์ที่บริษัทคุณป้าซึ่งอยู่ที่ถนนสาทร
 2. สมปองจะใช้หนี้เรา ถ้าเธอได้เปอร์เซ็นต์จากการจำหน่ายเครื่องสำอาง
 3. ทุกครั้งที่ไปกินข้าวนอกบ้าน คุณแม่จะให้ค่าทิปแก่พนักงาน
 4. บริษัทของชูศักดิ์เป็นผู้แทนจำหน่ายลิฟต์แก้วแห่งเดียวในประเทศไทย
10. ข้อใดมีคำภาษาต่างประเทศที่ไม่ควรใช้ (มี.ค.46)
1. เวลาขับรถที่มีเกียร์อัตโนมัติ เราไม่ต้องเหยียบคลัตช์ จึงไม่รู้สึกเหนื่อยมาก
 2. บริษัทนารอบรอนด์เนมดั่งๆ ทั้งเบนซ์ เซฟโรเลต และซีตรองมาให้คณะรัฐมนตรีชม
 3. ในการแข่งขันแรลลี่ครั้งที่ 17 ของสมาคม ปรากฏว่ามีผู้สนใจสมัครเข้าแข่งขันเกินกว่าที่
คาดหมาย
 4. นายกรัฐมนตรีเห็นว่าควรสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม
ของไทย

11. ข้อใดจำเป็นต้องใช้คำภาษาต่างประเทศ

(มี.ค.46)

1. สมชายบอกน้องสาวว่าหลังเลิกงานแล้วจะไปเที่ยวคาราโอเกะกัน
2. ผาสุกจะเปิดแฟรนไชส์ขายข้าวแช่สูตรโบราณทั่วกรุงเทพฯ
3. สมพรบอกน้องสาวให้เคลียร์งานให้เรียบร้อยก่อนลาออก
4. สมศักดิ์ชอบสไตล์การแต่งตัวของสมศรี

เฉลย

1. ตอบข้อ 3 คำ มหรสพ (ส) สุข (บ,ส) ศานต์ (ส) ราช (บ,ส) หฤทัย (ส) ประดิษฐ์ (ส) เนตร (ส) มนุษย์ (ส)
2. ตอบข้อ 3 คำเขมร คือ 1.พนม 2.ทูล 3. ไพร
3. ตอบข้อ 2 คำเขมร คือ 1.โปรด 2.สำราญ 3.ดำเนิน

แบบฝึกหัด การสังเกตคำยืม

1. ข้อใดมีคำที่มาจากภาษาสันสกฤต

1. ถึงเขาขาดพิถามถึงนามเขา ผู้ใหญ่เล่ามาให้ฟังพิงฆา
2. ความระยำคำใดอย่าได้ยิน ให้สิ้นสูญหายละลายเอง
3. กำหนดนับมรคาพยายาม ก็สามร้อยเส้นห้าสิบปลาย
4. เหมือนสร้อยทองทรมาวัย ไม่เห็นเจ้าเศร้าย้วย

2. โคลงบทนี้ มีคำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤตกี่คำ

พิศพรรณปลาว่ายเคล้า	คลึงกัน
ถวิลสุดาวงจันทร์	แจ่มหน้า
มัตสยาย่อมพัวพัน	พิศวาส
ควรฤพรากน้องช้า	ชวดเกล้าคลึงชม

1. 3 คำ
2. 4 คำ
3. 5 คำ
4. 6 คำ

3. ข้อใด ไม่มี คำที่มาจากภาษาชวา

1. พระจะไปดาหาราบเข้าศึก หรือรำลึกถึงคู่ตุนาหงัน
2. ยังมีทันพันตูมาชูศึก จะรับแพ้แลลี้กามีลาย
3. จะมาช่วงชิงกันดังผลไม้ อันจะได้นางไปอย่าสงกา
4. แว่วเสียงสำเนียงบุหรองร้อง ว่าเสียงสามนิมน้องเส่นหา

4. ข้อใดมีคำยืมจากภาษาต่างประเทศมากที่สุด

1. ตัวเป็นนั่นหัวเป็นนี่ที่จัญไร	แซ่ใส่ชวดวางสล้างราย
2. มีเครื่องครัวอย่างโบราณผลาญชีวิต	คนที่คิดทฤษฎีผิดกฎหมาย
3. ต่างยืมย่องส่องใสขอบใจนัก	เห็นประจักษ์เชิงชั้นดูหรรษา
4. ทั้งปรากฏศกถากว่าแต่ก่อน	สองนครปรีดีเปรมเกษมศรี

5. คำประพันธ์ต่อไปนี้ มีคำยืมจากภาษาใดมากที่สุด

“ จนสำเร็จก็เสด็จดำเนินมาด
ไปประทับยับยั้งเหมือนยังเคย

1. บาลี	2. สันสกฤต
3. จีน	4. เขมร

6. ข้อใดมีคำยืมที่มาจากภาษา เขมร

1. อธิษฐานแล้วก็ลาฝ่าพระบาท	เที่ยวประพาสในพนมพนาสัณฑ์
2. แต่คนนมัสการนานอนันต์	บนเขานั้นแจ้จรงทั้งหญิงชาย
3. เทียนสว่างกลางห้องคูหาแจ่ม	ศิลาแวมวาววามอร่ามฉาย
4. ตะวันบ่ายเข้าห้องก็ต๋องหอก	ชาวบ้านนอกตกใจร้องไห้แซ่

7. “ ถ้ามรงค์วังแดนเป็นแหวนเพชร
“จนรุ่งแจ้แสงหิรัญสุวรรณมาศ
ผ่องโอบาสพรรณรายชายเวหา”

คำประพันธ์ข้างต้นมีคำยืมที่มาจากภาษาเขมร กี่คำ

1. 1 คำ	2. 2 คำ
3. 3 คำ	4. 4 คำ

8. “ ตั้งบนโต๊ะไว้วางสำอองตา อยู่ตรงหน้าพระที่นั่งธโรนโน”

คำประพันธ์ข้างต้นมีคำยืมจากภาษาใด

1. จีน	2. อังกฤษ
3. โปรตุเกส	4. จีน และอังกฤษ

9. “ ศรัทธาทำจิตหมั่น คงดตรง
สงบระบับดับประสงค์ สิ่งเศร้า
จิตสะอาดปราศสิ่งพะวง วุ่นซุ่น หมองแฮ
สามส่วนควรวไฝ่เฝ้า แต่ตั้งอธิษฐานฯ”

โคลงข้างต้นมีคำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต กี่คำ (ไม่นับคำซ้ำ)

1. 3 คำ	2. 4 คำ
3. 5 คำ	4. 6 คำ

10. “ ความรู้คู่เปรียบได้ กำลัง ภายเฮย
 สุจริตคือเกราะบัง ศาสตร์พร้อม
 ปัญญาประดุจดั่ง อาวุธ
 กุมสติต่างโล่ป้อง อาจแก้แค้นกลางสนามฯ”
 โคลงข้างต้นมีคำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต กี่คำ
1. 4 คำ	2. 5 คำ
3. 6 คำ	4. 7 คำ

ใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบข้อ 11 - 13

“ธรรมดาว่าสตรีนี้เป็นเกาะแก่งกีดกระแสกุศล มีมัจฉริยะมีตมคือตัวมาร ยามเมื่อสามีจะทำ
 ทานมักทำลายด้วยแยบคาย คอยค้ำนตึงเข้าทักท้วงให้ทอดทิ้งเสียศรัทธาผล”

11. ข้อใดมีคำที่มาจากภาษาสันสกฤต ทุกคำ

1. ธรรมดา กระแส กุศล สามี	2. กุศล มาร ทาน ทำลาย
3. ธรรมดา มัจฉริยะ ศรัทธา ผล	4. ธรรมดา สตรี กุศล ศรัทธา

12. ข้อใดมีคำที่มาจากภาษาบาลี ทุกคำ

1. มัจฉริยะ สามี	2. ธรรมดา ทาน
3. สตรี ศรัทธา	4. มาร กุศล

13. ข้อใดมีคำที่ภาษาบาลีและสันสกฤตใช้เหมือนกัน ทุกคำ

1. ธรรมดา กุศล มาร	2. มาร ทาน ผล
3. สตรี มัจฉริยะ สามี	4. ศรัทธา ผล สามี

14. ข้อใด มีคำแผลงมาจากภาษาสันสกฤต

1. ด้วยกงแก้วประกาศตริงด้วยเพชร	2. คชสารม้ามิ่งครบทุกสิ่งสิ้นสุวรรณทองพันตำลึง
3. บนอากาศกวีกลเป็นหมอกกลุ่ม	4. เข้าไปช่อนอยู่ในสุ่มทุมพุ่มพรมอันรกชืด

15. ข้อใดไม่มีคำที่มาจากภาษาเขมร

1. ผ่านห้องท่งห้องนา ดามาโดยแดนผลู
2. เขาเอาตนหมื่นหนึ่ง ซึ่งเนาในกองทัพ
3. หนแห่งฉายาไม้ ข่อยชี้เฉอนาม
4. ไพรเร่งสาดซ้อง ไชรมปืนไฟ

16. ข้อใด ไม่มีคำที่มาจากภาษาเขมร

1. ภูธรเมิลอมิตรให้ ถำรง สารแฮ	2. พลงเร่งขับคชเต้า แต่ตั้งตาแสวง
3. จึ่งให้เทเวศร์อ้าง สมมุติ	4. โดยบ่เชี่ยวชาญถ้อย ถองแท้แลงงาย

ใช้โคลงต่อไปนี้ ตอบข้อ 17 -18

“ อวยพรคณะปราชญ์พร้อม พิจารณ์
ไดวิรุทธบรรหาร เหตุด้วย
จงเฉลิมแหล่งพสุธาร เจริญรอด หิงแฮ
มลายโลกอย่ามลายม้วย อรรถอื่นอันอุบายมฯ”

17. คำว่าบรรหาร แผลงมาจากคำใด

1. ประหาร	2. บริหาร
3. พิหาร	4. วหาร

18. มีคำที่มาจากภาษาเขมร กี่คำ

1. 1 คำ	2. 2 คำ
3. 3 คำ	4. 4 คำ

19. ราชศัพท์ในข้อใด มีที่มาจากภาษาเปอร์เซีย

1. ทรงพระสุหร่าย	2. ทรงพระบรรทม
3. ทรงสดับปกรณ์	4. เสด็จพระราชดำเนินแปรพระราชฐาน

20. “ชายหาญเห็นได้เมื่อ สงคราม นั้นเนา
ความซื่อส่อนัดยาม ส่องนี้
เห็นมิตรคิดเห็นความ จริงเมื่อ ทุกข์แฉ
เมียดัตยซ์ดซื่อซี้ เมื่อใช้ไร้สินฯ”

โคลงบทนี้ วรรคใด ไม่มีคำยืม

1. บทที่ 1	2. บทที่ 2
3. บทที่ 3	4. บทที่ 4